

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

10057

891.99

10-95

Memorandum
1905

189

10-11

О.Туманянцъ.

АХТАМАРЪ

Народная легенда

съ Армянскаго персѣ.

К. Бальмонтъ

Рисунки Г.Ерицяна

2003

СБ. 1905

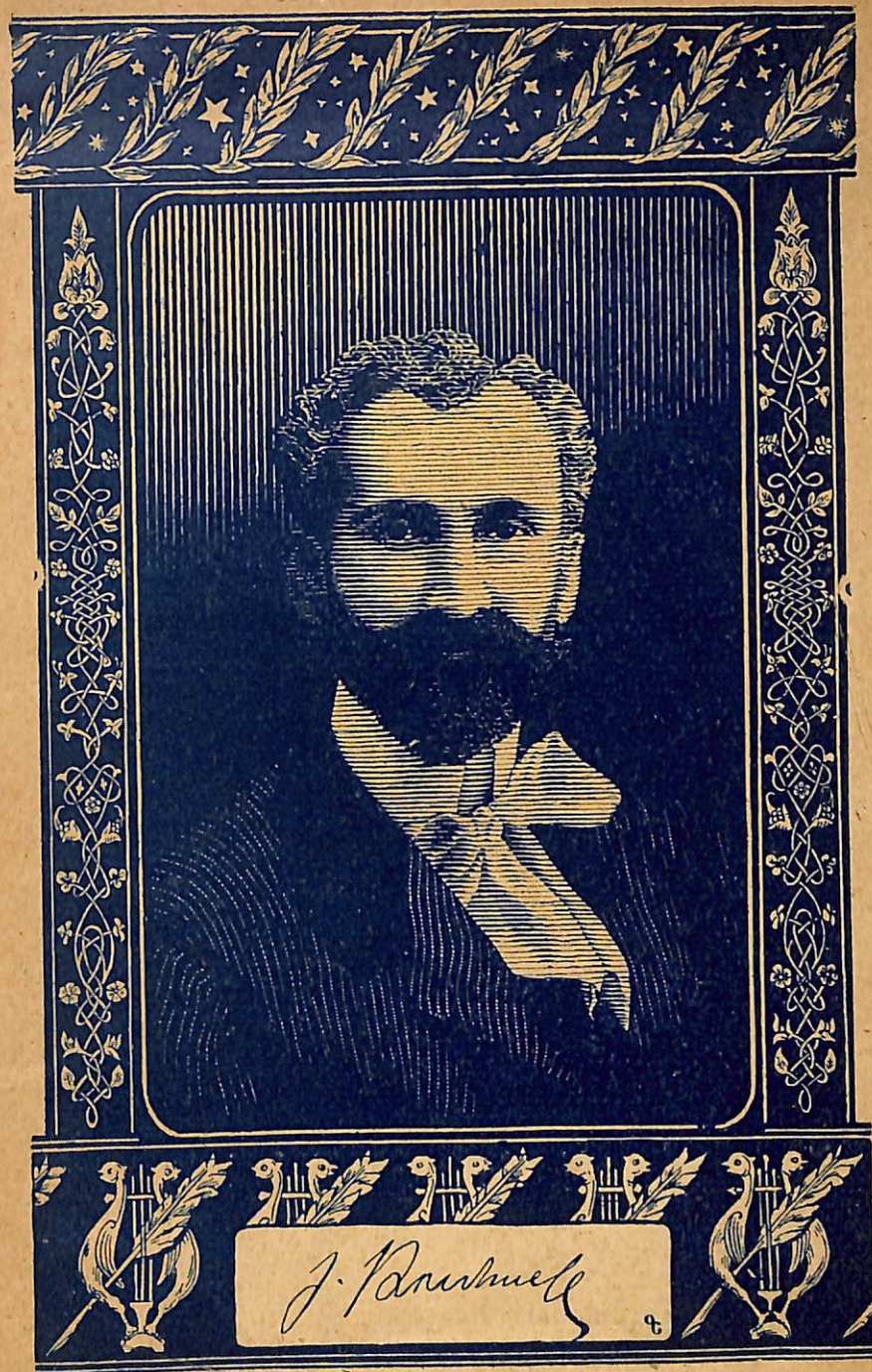
Въ пользу
сѣмействъ, пострадавшихъ
въ г. Баку.

2011

89.99

7-95

37088-66

50869-4-2

Սիրուն Թամարն ամէն գիշեր
Այնպէս կրակ է անում,
Եւ սպասում է անհամբեր
Այնտեղ՝ մօտիկ զարանում:

* * *

ԱՒԹԼԱՄԼԻ.

Իծաղախիտ Վանայ ծովի
Փոքրիկ գիւղից առափնեայ
Ծովն է մտնում գաղտագողի
Ամեն գիշեր մի տղայ:

Ծովն է մտնում, առանց նաւակ,
Բազուկները առնացի
Ջուրը ճողփում, լող է տալի
Գէպի կղզին դիմացի:

Խաւար կղզուց պարզ ու պայծառ
Մի լոյս կանչում է նրան,
Մի վառ փարոս նրա համար,
Զմուրրի իր ճամբան:

Ծրփում է ծովն այեծածան,
Ծփում է սիրտը տրդի.
Գոռում է ծովն անեղաձայն,
Նա կուռւմ է կատաղի:

Եւ Թամարը սրբտատրոփ
Արդէն լսում է մօտիկ
Ջրի ճողփին, ու ողջ մարմնով
Սիրուց այրւում է սասափկ:

Լռեց: Ծովի խաւար փին
Կանգնեց սև-սև մի ըստեր...
Ահա և նա... իրար գտան...
Կասկածաւոր լուր գիշեր:...

Միայն ալիքը Վանա ծովի
Մեզմ գիպչում են փերին,
Հըրհըրելով հեռանում են
Զըշունջներով անմեկին:

На разсвѣтъ встали волны
И примчали блѣдный трупъ
И застылъ упрекъ безмолвный
„Ахъ Тамаръ“! средь мертвыхъ губъ.

Съ той поры минули годы
Островъ полонъ прежнихъ чаръ,
Мрачно смотритъ онъ на воды,
И зовется „Ахтамаръ“.

К. Бальмонтъ.

Но развѣдалъ врагъ жестокой
Тайну любящихъ сердець:
Былъ погашенъ свѣтъ далекій,
Тьмой застигнуть былъ пловецъ.

Растоптали люди злые
Ярко блещущій костеръ,
Небеса молчатъ ночныя,
Тщетно свѣта ищетъ взоръ.

Не заискрится какъ прежде,
Маяка привѣтъ родной,—
И въ обманчивой надеждѣ
Бьется, бьется онъ съ волной.

Вѣтеръ шепчетъ непонятно,
Надъ водой клубится паръ.
И вздыхаетъ еле внятно
Слабый возгласъ: „Ахъ, Тамаръ“!

Звуки плача, звуки смѣха...
Волны ластятся къ скалѣ,
И, какъ гаснущее эхо,
„Ахъ, Тамаръ“! звучитъ вомгль.

Նրանք ասես փսփսում են...
Ու աստղերը կամարից...
Ակնարկելով բամբասում են
Լիրը, անամօթ Թամարից...

Բամբասում են կուսի սրտում...
Փամ է արզէն... ու կրկին
Մինն ալեկոծ ծովն է մտնում,
Միւսն աղօթում եզերքին...

* * *

Բայց մի անգամ չարկամ մարդիկ
Նրբանց գաղտնիքն իմացան,
Լոյսը հանգցրին սև ու սաստիկ
Մի մուկ գիշեր դիական:

Մոլորեցաւ խաւար ծովում
Լողորդ տըղան սիրահար.
Ու բերում է հողմը, բերում
Հառաչանքներն—«Ախ, Թամար...»

Մօտ է ձայնը, խօլ խաւարում,
Փայռերի տակ սեպացաց,
Ուր ամենի ծովն է գոռում,
Մերթ կորչում է խլացած
Ու մերթ լքւում ուժասպառ,
«Ախ, Թամար»

* * *

Մուսուտեան ծովը ծրփաց:
Ափը ձգեց մի դիակ,
Նրբա շուրթին, պաղ, կարկամած,
Ասես, մեռած ժամանակ
Սառել էին երկու բառ.
«Ախ, Թամար...»

Այն օրւանից սրբա համար
Կղզին կոչեց «Ախթամար»:

1891

Тихо, только волны плещутъ,
Только полны чистыхъ чаръ,
Звѣзды ропщутъ и трепещутъ
За безстыдную Тамаръ.

И опять къ пучинамъ Вана
Кто-то съ берега идетъ
И безъ лодки средь тумана
Вдаль отъ острова плыветъ.

И со страхомъ остается
Надъ водой Тамаръ одна,
Смотритъ, слушаетъ какъ бьется
Разъяренная волна.

Завтра— снова ожиданья,
Такъ-же искрится маякъ
Тотъ же чудный мигъ свиданья,
Тѣ-же ласки, тотъ-же мракъ.

Вкругъ потокъ, шипя, крутится
За пловцомъ бѣжитъ во слѣдъ,
Но безстрашный не боится
Ни опасностей, ни бѣдъ.

Что ему угрозы ночи,
Пѣна, волны, вѣтеръ, мракъ?
Точно любящія очи,
Передъ нимъ горитъ маякъ.

Каждой ночью искры свѣта
Манять лаской тайныхъ чаръ;
Каждой ночью, тьмой одѣта,
Ждетъ его къ себѣ Тамаръ. *)

И могучими плечами
Бороздитъ онъ лоно водъ,
Привлекаемый лучами,
Что маякъ далекий шлетъ.

Онъ плыветъ на встрѣчу счастью,
Смѣло борется съ волной
А Тамаръ, объята страстью,
Ждетъ его во тѣмѣ ночной.

Не напрасны ожиданья...
Ближе, ближе... вотъ и онъ!
Мигъ блаженства! мигъ свиданья,
Сладкихъ таинствъ райскій сонъ!

*) Тамаръ—армянская форма женскаго имени Тамара.

Деревья
204.

10057

Цѣна 25 коп.

Дозволено цензурою. С.-Петербургъ, 10 марта 1905 года,

„Пушкинская Скоропечатня“, Лештуковъ, 4.

2013

